

Μορίς Μαίτερλινκ

ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΠΟΥΛΙ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΕΙΚΟΝΑ ΠΡΩΤΗ

Στο φτωχόσπιτο των γονιών του Τιλτίλ και της Μιτίλ

Ο Τιλτίλ και η Μιτίλ που ζουν σε ένα φτωχόσπιτο ξυπνούν και κοιτάζουν από το παράθυρο τα μέλη της πλούσιας οικογένειας απέναντι που γιορτάζουν και τρώνε γλυκά. Εμφανίζεται μία άσχημη γριά που είναι η νεράιδα. Τους λέει ότι ψάχνει το Γαλάζιο Πουλί για να γιατρέψει την άρρωστη κόρη της και ζητάει από τα δύο παιδιά να το βρουν και να το φέρουν. Τους δίνει ένα πράσινο καπελάκι που έχει μία κονκάρδα (διαμάντι) για να μπορέσουν να δουν την ψυχή των πραγμάτων. Ο Τιλτίλ φοράει το καπελάκι, στρίβει το διαμάντι, και τα πράγματα μεταμορφώνονται. Η γριά γίνεται μία πανέμορφη νέα νεράιδα (η Μπεριλίν) και τα πράγματα αλλάζουν όψη, αστράφτουν σαν πολύτιμα πετράδια. Εμφανίζονται οι Ωρες της ζωής του Τιλτίλ, οι ψυχές των καρβελιών, η Φωτιά, ο Σκύλος και η Γάτα, το Ροδάνι, το Νερό, το Γάλα, η Ζάχαρη και το Φως. Ακούγονται χτυπήματα στην πόρτα. Στη βιασύνη του ο Τιλτίλ στρίβει απότομα το διαμάντι για να επανέλθουν όλα όπως ήταν προηγουμένως. Η νεράιδα τον επιπλήττει επειδή το έκανε γρήγορα και δεν πρόλαβαν οι ψυχές να επιστρέψουν στη θέση τους. Έχουν μείνει απέξω ο Σκύλος, η Γάτα, το Φως, το Νερό, το Ψωμί, η Φωτιά, η Ζάχαρη και το Γάλα. Το σκάνε από το παράθυρο που μεταμορφώνεται σε πόρτα ενώ από την κανονική πόρτα μπαίνει ο μπαμπάς και η μαμά του Τιλτίλ και της Μιτίλ. Ησυχάζουν, καθώς βλέπουν τα παιδιά να κοιμούνται στα κρεβατάκια τους.

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΕΙΚΟΝΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

Στο πολυτελές παλάτι της Νεράιδας Μπεριλίν. Τα παιδιά με το Φως έχουν πάει να δουν την κόρη της νεράιδας ενώ τα υπόλοιπα πλάσματα μιλούν για τα ρούχα που έχουν πάρει από την ιματιοθήκη και που προέρχονται από ήρωες παραμυθιών (Ωραία Κοιμωμένη, Σταχτοπούτα, Κοντορεβιθούλης, Κυανοπόγων κλπ).

Η Γάτα φοβούμενη αυτό που είπε η Νεράιδα ότι το τέλος του ταξιδιού (εύρεση του γαλάζιου πουλιού) θα σημάνει και το τέλος της ζωής τους) προτείνει να εμποδίσουν την εύρεση του

πουλιού, ακόμα κι αν χρειαστεί να θυσιάσουν τη ζωή των παιδιών. Ο σκύλος αγριεύει. Οι απόψεις διχάζονται, αρχίζουν να τσακώνονται ή να προσπαθούν να βρουν συμβιβαστικές λύσεις. Η Γάτα βγάζει λόγο κατά του Ανθρώπου. Βγαίνει η Νεράιδα με τα παιδιά. Αναθέτει στο Φως να τους οδηγήσει. Λέει πως θα περάσουν πρώτα από το Παρελθόν, από τη Χώρα της Θύμησης, για να δουν τα παιδιά τους παππούδες τους και ίσως να βρουν εκεί και το Γαλάζιο Πουλί. Τα παιδιά πεινάνε. Το Ψωμί κόβει δύο φέτες από την κοιλιά του ενώ η Ζάχαρη σπάει τα δάχτυλά της (που λέει πως θα ξαναφυτρώσουν). Τα παιδιά θα μπουν μόνα στη Χώρα της Θύμησης. Αλλά στις εννέα παρά τέταρτο πρέπει να επιστρέψουν.

EIKONA ΤΡΙΤΗ

Στη Χώρα της Θύμησης. Ομίχλη. Ο κορμός μιας μεγάλης βελανιδιάς. Σε λίγο η ομίχλη διαλύεται. Ένα χαρωπό σπιτάκι όπου μένουν ο παππούς και η γιαγιά.

Ο Παππούς και η Γιαγιά λένε στα παιδιά ότι κοιμούνται διαρκώς και ότι ξυπνούν μόνο όταν οι ζωντανοί τους σκέφτονται. Θυμούνται παλιές σκανδαλιές των παιδιών. Ο Τιλτίλ βλέπει ως γαλάζιο το κοτσύφι που έχουν ο παππούς και η γιαγιά. Το ζητάει κι εκείνοι του το δίνουν. Έπειτα μνημονεύει τα πεθαμένα αδελφάκια του κι αυτά εμφανίζονται. Ακούγεται ένα ρολόι που σημαίνει οκτώ, αλλά δεν ξέρουν αν λέει σωστά την ώρα. Η γιαγιά σερβίρει σε όλους λαχανόσουπα και πίτα. Πειράγματα, γέλια, ζημιά του Τιλτίλ που τρώει ένα χαστούκι από τον παππού. Οχτώ και μισή. Φεύγουν με το γαλάζιο κοτσύφι αποχαιρετώντας τον παππού, τη γιαγιά και τα αδελφάκια. Ξανά η ομίχλη. Το πουλί ξαναγίνεται μαύρο.

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

EIKONA ΤΕΤΑΡΤΗ

Στο παλάτι της Νύχτας

Η Νύχτα πανέμορφη με μαύρα ρούχα και δύο παιδιά στο πλάι της. Το ένα κοιμάται. Μπαίνει η Γάτα. Η Γάτα αποκαλύπτει ότι τα παιδιά ψάχνουν για το Γαλάζιο πουλί και τότε αλίμονο για την ίδια και για τη Νύχτα. Η Νύχτα λέει ότι ο άνθρωπος έχει αποκαλύψει όλα τα μυστικά της. Η Γάτα λέει πως αν τρομάξουν τα παιδιά, ίσως φύγουν. Έρχονται όλοι εκτός από το Φως που δεν μπαίνει ποτέ εκεί, τη Φωτιά λόγω συγγένειας με το Φως, και το Νερό που είναι αδιάθετο. Μπαίνουν ο Τιλτίλ, η Μιτίλ, το Ψωμί, η Ζάχαρη και ο Σκύλος. Η Νύχτα προσβάλλεται που ο Τιλτίλ της λέει «καλημέρα» και όχι καληνύχτα ή έστω καλησπέρα. Λέει ότι από τα δύο παιδιά της το ένα είναι ο Ύπνος, αλλά δεν κατονομάζει το δεύτερο, επειδή οι άνθρωποι δεν αντέχουν το όνομά του. Ο Τιλτίλ ζητά το Γαλάζιο πουλί, η Νύχτα λέει ότι δεν το έχει δει ποτέ, ο Τιλτίλ της ζητά τα κλειδιά, εκείνη αρνείται. Στο τέλος, επειδή ο Τιλτίλ τη φοβερίζει με το διαμάντι,

του δίνει ένα κλειδί που ανοίγει όλες τις πόρτες. Ανοίγει την Πρώτη πόρτα και βγαίνουν μερικά φαντάσματα. Στη Δεύτερη πόρτα είναι οι αρρώστιες. Δεν βγαίνουν «γιατί τις πολεμά πολύ ο άνθρωπος», εκτός από το συναχάκι που τρέχει για λίγο σκουπίζοντας τη μύτη του. Το Γαλάζιο Πουλί δεν είναι ούτε εδώ. Πίσω από την Τρίτη πόρτα βρίσκονται οι πόλεμοι. Τελικά καταφέρνουν όλοι μαζί και δεν τους αφήνουν να βγουν έξω. Πίσω από την Τέταρτη πόρτα είναι τα σκοτάδια και οι τρόμοι που και αυτά φοβούνται τον άνθρωπο, εκτός από τα πιο τρομερά που είναι αλυσοδεμένα στο βάθος. Πίσω από την Πέμπτη πόρτα κρύβονται πολλά μυστήρια. Πολύ κρύο. Η Σιωπή. Τέρατα χωρίς μάτια. Στην Έκτη πόρτα η Νύχτα κρύβει τα αρώματά της, πυγολαμπίδες, το τραγούδι των αηδονιών κλπ. Η Νύχτα λέει στον Τιτίλ ότι δεν μπορεί να ανοίξει την Έβδομη Πόρτα, ότι απαγορεύεται αυστηρά. Στην επιμονή του απαντά με μητρική αγάπη ότι τίποτα δεν υπάρχει πιο τρομακτικό από αυτό και ότι αν τελικά την ανοίξει, η ίδια θα φύγει και θα κρυφτεί σε έναν πύργο χωρίς παράθυρα. Ο Τιτίλ επιμένει. Εκείνη φεύγει. Φεύγουν όλα εκτός από τον πιστό σκύλο. Η αίθουσα δείχνει έναν εκπληκτικό κήπο όπου φτερουγίζουν αμέτρητα γαλάζια πουλιά. Ο Τιτίλ φωνάζει και τους άλλους. Μπαίνουν όλοι εκτός από τη Νύχτα και τη Γάτα. Πιάνουν γαλάζια πουλιά και φεύγουν για να τα πάνε στο Φως. Η Νύχτα με αγωνία ρωτάει τη Γάτα αν πήραν το πραγματικό Γαλάζιο Πουλί. Εκείνη λέει πως δεν το πήραν επειδή ήταν σκαρφαλωμένο σε μια αχτίδα του φεγγαριού. Όταν βγαίνουν, τα πουλιά πεθαίνουν. Το Φως λέει ότι πέθαναν επειδή δεν αντέχουν το φως και ότι μόνο το ένα και μοναδικό Γαλάζιο Πουλί αντέχει. Παρηγορεί τον Τιτίλ ότι θα το βρουν, επειδή μάλλον πέταξε για αλλού.

EIKONA ΠΕΜΠΤΗ

Στο δάσος

Η Γάτα πηγαίνει στα δέντρα και μιλάει μαζί τους. Τους λέει ότι δεν πρέπει να παραδώσουν το Γαλάζιο Πουλί, γιατί θα αποκαλυφθεί το μεγάλο μυστικό που κρύβει, και γιατί ο άνθρωπος που είναι εχθρός τους θα το χρησιμοποιήσει εναντίον τους. Έρχεται ο Τιτίλ με τη Μιτίλ και τον Σκύλο. Έχουν φύγει κρυφά από το Φως και οι άλλοι (Νερό, Ψωμί, Ζάχαρη), που, σύμφωνα με τη Γάτα, είναι με το μέρος της Γάτας και των δέντρων. Ο Τιτίλ στρίβει το διαμάντι και εμφανίζονται οι ψυχές των δέντρων. Εμφανίζεται και η γριά Βελανιδιά. Το Γαλάζιο Πουλί είναι στον ώμο της. Ο Τιτίλ το ζητάει, αλλά η Βελανιδιά αρνείται λέγοντας πως ο Τιτίλ θα το χαρίσει στους ανθρώπους για να κάνουν πιο σκληρή τη δική τους ζωή. Έπειτα ζητάει τη συνδρομή των ζώων, ώστε η απόφαση να είναι κοινή. Η Βελανιδιά ζητάει τον θάνατο του Τιτίλ. Η Γάτα εξαπατά τον Τιτίλ για να απομακρύνει τον Σκύλο. Ο Τιτίλ πέφτει στην παγίδα της Γάτας. Δένουν και φιμώνουν τον Σκύλο. Τα δέντρα συζητούν για τον θάνατο που πρέπει να λάβει ο άνθρωπος Τιτίλ. Τα δέντρα, το ένα μετά το άλλο, δεν θέλουν να σκοτώσουν τα παιδιά, οπότε θυμωμένη η γριά βελανιδιά λέει ότι θα το κάνει εκείνη. Ο Τιτίλ τραβάει το

μαχαίρι του ενώ κρύβει πίσω του την αδελφή του. Αφού δεν μπορεί η βελανιδιά, αναλαμβάνουν τα ζώα, που σε αντίθεση με τα δέντρα, ανυπομονούν να τα σκοτώσουν. Ο Λύκος χτυπάει από πίσω τον Τιλίτλ και σχεδόν τον ανατρέπει. Ο Τιλίτλ καλεί σε βοήθεια τη Γάτα και τον Σκύλο. Η Γάτα προσποιείται ότι τραυματίστηκε. Ο Σκύλος λύνει τα δεσμά του και υπερασπίζεται τον Τιλίτλ. Η μάχη αργιεύει. Τελικά καταφθάνει το Φως. Τα ζώα φοβούνται. Το Φως λέει στον Τιλίτλ ότι δεν είχε παρά να στρίψει το διαμάντι και τότε θα εξαφανίζονταν οι ψυχές των δέντρων και των ζώων.

ΠΡΑΞΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΙΚΟΝΑ ΕΚΤΗ

Μπροστά στην Αυλαία

(Τιλίτλ, Μιτίλ, Φως, Σκύλος, Γάτα, Ψωμί, Φωτιά, Ζάχαρη, Νερό, Γάλα)

Το Φως λέει ότι η νεράιδα του μήνυσε ότι το Γαλάζιο Πουλί μπορεί να βρίσκεται στο κοιμητήριο που βρίσκεται πίσω από τον τοίχο και ότι μπορεί να το κρύβει κάποιος από τους νεκρούς. Προτείνει στον Τιλίτλ να στρίψει το διαμάντι τα μεσάνυχτα. Τότε θα δουν τους νεκρούς να βγαίνουν. Το Φως λέει ότι πρέπει να μπουν μόνο ο Τιλίτλ και η Μιτίλ.

ΕΙΚΟΝΑ ΕΒΔΟΜΗ

Το κοιμητήριο

(Τιλίτλ και Μιτίλ)

Τα παιδιά συζητούν για το πώς είναι οι νεκροί, αν είναι επικίνδυνοι, αν έχουν σπίτια, αν έχουν παιδιά κλπ. Φοβούνται, αλλά ο Τιλίτλ προσποιείται τον γενναίο. Η Μιτίλ θέλει να φύγουν. Ο Τιλίτλ στρίβει το διαμάντι. Τότε από τους θάμνους βγαίνει μια ανθοφορία λευκή και ευωδιαστή. Η Μιτίλ ρωτάει πού είναι οι νεκροί και ο Τιλίτλ της απαντά ότι νεκροί δεν υπάρχουν.

ΕΙΚΟΝΑ ΟΓΔΟΗ

(Μπροστά από την αυλαία που παριστάνει ωραία σύννεφα)

(Τιλίτλ, Μιτίλ, Φως, Σκύλος, Γάτα, Ψωμί, Φωτιά, Ζάχαρη, Νερό, Γάλα)

Το Φως λέει πως πιστεύει ότι αυτή τη φορά θα βρουν το πουλί γιατί βρίσκονται στην είσοδο των μαγεμένων κήπων, όπου είναι συγκεντρωμένες όλες οι Χαρές και οι Ευτυχίες των ανθρώπων. Οι Ευτυχίες, λέει το Φως είναι χοντρές και λεπτεπίλεπτες, ευγενικές και ταπεινές... Μόνο οι χυδαίες εκδιώχτηκαν και ζουν κοντά στις Δυστυχίες. Οι πιο πολλές Ευτυχίες είναι

καλές, αλλά υπάρχουν και κάποιες ύπουλες και επικίνδυνες. Το Φως ορίζει ποια από τα ζώα και τα πράγματα θα συνοδεύσουν τα παιδιά. Τι ίδιο το Φως λέει ότι δεν θα μπει όπως είναι, γιατί η παραμικρή αχτίδα του μπορεί να τρομοκρατήσει τις Ευτυχίες. Έτσι ρίχνει επάνω του ένα μακρύ πέπλο.

EIKONA ENATH

Ο κήπος με τις ευτυχίες

Αρχιτεκτονική που θυμίζει βενετσιάνικη ή φλαμανδική Αναγέννηση. Οι Χαρές και οι Ευτυχίες τρώνε πίνουν, χορεύουν. Τραπέζια με φαγητά και ποτά.

Το Φως τους λέει να μη φάνε τίποτα, γιατί μπορεί να ξεχάσουν την αποστολή τους. Η πιο χοντρή Ευτυχία καλωσορίζει τον Τιτίλ. Είναι η Ευτυχία του να είσαι πλούσιος. Συστήνει τον γαμπρό του που είναι η Ευτυχία του να είσαι ιδιοκτήτης. Έπειτα δείχνει την Ευτυχία της ικανοποιημένης ματαιοδοξίας, την Ευτυχία του να πίνεις δίχως να διψάς, την Ευτυχία να τρως χωρίς να πεινάς, την Ευτυχία να μην ξέρεις τίποτα, την Ευτυχία να μην καταλαβαίνεις τίποτα κλπ. Η χοντρή Ευτυχία θέλει να οδηγήσει τα παιδιά στο τραπέζι, αλλά ο Τιτίλ αρνείται. Λέει ότι αναζητούν το Γαλάζιο Πουλί. Μία Ευτυχία παρασύρει τον Σκύλο, το Ψωμί και τη Ζάχαρη στο όργιο. Ο Τιτίλ και το Φως τους συμμαζεύουν. Οι Ευτυχίες έρχονται για να τους πάρουν όλους με το ζόρι στο τραπέζι. Το Φως λέει στον Τιτίλ να στρίψει το διαμάντι. Τα πάντα χάνονται και αποκαλύπτεται ένας κήπος παραμυθένιος με βλάστηση που ευωδιάζει. Οι Ευτυχίες χάνουν τα προσώπια και τις πλούσιες ενδυμασίες τους. Χτυπιούνται απεγνωσμένα προσπαθώντας να φύγουν και οι περισσότερες καταφεύγουν στη σπηλιά των Δυστυχιών. Ο Σκύλος, το Ψωμί και η Ζάχαρη τρέχουν γεμάτοι ντροπή κοντά στα παιδιά. Ο Τιτίλ χαρακτηρίζει τις Ευτυχίες άσχημες. Ρωτάει το Φως ποιο είναι το μέρος όπου βρίσκονται τώρα και το Φως του απαντά ότι δεν έχουν αλλάξει τόπο, απλώς βλέπουν την ουσία των πραγμάτων και ότι τώρα θα δουν τις ψυχές των Ευτυχιών που αντέχουν τη λάμψη του διαμαντιού. Ο κήπος γεμίζει μορφές αγγελικές. Είναι οι Ευτυχίες που έχουν πολλά να διδάξουν. Ήταν πολύ περισσότερες, αλλά οι χοντρές Ευτυχίες τις αφάνισαν, λέει το Φως. Ωστόσο και πάλι είναι πολλές: Είναι οι Χαρές των Παιδιών που φεύγουν γρήγορα (όπως τα χρόνια της παιδικής ηλικίας). Έπειτα έρχονται άλλες. Ο Τιτίλ λέει πως δεν τις γνωρίζει κι εκείνες γελάνε. Του λένε ότι είναι οι Ευτυχίες του σπιτιού του. Η Ευτυχία της Υγείας, η Ευτυχία του καθαρού αέρα, η Ευτυχία του να αγαπάς τους γονείς σου, η Ευτυχία του γαλανού ουρανού, η Ευτυχία του δάσους, η Ευτυχία της Άνοιξης κλπ. Έπειτα εμφανίζεται μια μορφή σαν καλικάντζαρος που είναι η Τρομερή Χαρά του να είσαι ανυπόφορος που το έσκασε από τη σπηλιά με τις Δυστυχίες, αλλά που ούτε εκείνες δεν τον θέλουν. Έπειτα έρχονται οι μεγάλες Χαρές. Η μεγάλη Χαρά του να είσαι δίκαιος. Η Χαρά του να είσαι καλός. Η Χαρά της ολοκληρωμένης δουλειάς. Η Χαρά της σκέψης. Η Μεγάλη Χαρά να αγαπάς. Η Απαράμιλλη Χαρά της Μητρικής Αγάπης. Η

τελευταία αγκαλιάζει τα παιδιά και συμπεριφέρεται σαν να είναι η μητέρα τους, αλλά εκείνα δεν την αναγνωρίζουν. Ο Τιλτίλ λέει: «Μοιάζεις με τη μαμά αλλά είσαι πιο όμορφη». Η Μητρική Αγάπη ρωτάει για το Φως. Ο Τιλτίλ λέει ότι είναι καλυμμένο γιατί μπορεί να φοβηθούν οι Χαρές. Η μητρική αγάπη φωνάζει τις «αδελφές» της, τις Χαρές, να πλησιάσουν. Φωνάζουν όλες «το Φως είναι εδώ». Ρωτούν το Φως αν τις αναγνωρίζει. Χαιρετούν μία-μία. Το Φως λέει πως κάποτε θα ξανασυναντηθούν όταν έρθει η ώρα, αλλά δεν αποκαλύπτεται.

ΠΡΑΞΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΕΙΚΟΝΑ ΔΕΚΑΤΗ

Αίθουσες στο Κυανό Ανάκτορο, όπου τα αγέννητα παιδιά περιμένουν να γεννηθούν. Τα πάντα είναι γαλάζια. Πλήθος παιδιά με μακριά γαλάζια φορέματα. Άλλα παίζουν, άλλα ονειροπολούν, άλλα εργάζονται για τις εφευρέσεις του Μέλλοντος. Ανάμεσα στα παιδιά περιδιαβαίνουν ψιλόλιγνες φηγούρες που μοιάζουν με αγγέλους. Μπαίνουν Ο Τιλτίλ, η Μιτίλ και το Φως. Τα γαλάζια παιδιά μαζεύονται γύρω τους.

Ο Τιλτίλ ρωτάει πού είναι ο Σκύλος, η Ζάχαρη, η Γάτα και το Ψωμί. Το Φως λέει ότι δεν μπορούν να μπου, γιατί, αν γνωρίσουν το μέλλον, δεν θα υπακούνε πια. Βρίσκονται στο Βασίλειο του Μέλλοντος. Τα παιδιά φωνάζουν για τον Τιλτίλ και τη Μιτίλ «ελάτε να δείτε τα ζωντανάκια». Ο Τιλτίλ ρωτάει και για τις ψιλόλιγνες μορφές και το Φως λέει ότι κανείς δεν ξέρει τι είναι. Λένε -συνεχίζει- ότι θα έρθουν στη γη μετά από τους ανθρώπους. Ένα από τα παιδιά μιλάει με τον Τιλτίλ για τη ζωή στη γη, πως είναι να γεννιέσαι, τι είναι η φωτιά, τα λεφτά κλπ. Ρωτάει για τις μαμάδες και τις γιαγιάδες. Ο Τιλτίλ λέει ότι οι γιαγιάδες πεθαίνουν πρώτες και συγκινείται. Το αγέννητο παιδί ρωτάει τι θα πει θάνατος και τι είναι αυτά τα μαργαριτάρια που πέφτουν από τα μάτια του Τιλτίλ. Τα αγέννητα παιδιά μιλούν για τις εφευρέσεις που θα κάνουν όταν γεννηθούν και έπειτα τις δείχνουν. Όλες φαίνονται εξωπραγματικές. Έρχεται ένα αγέννητο παιδί που ονομάζεται ο Βασιλιάς των εννέα πλανητών. Λέει ότι στο μέλλον θα ιδρύσει τη Συμπολιτεία των Ηλιακών Πλανητών. Δείχνουν κάποιο παιδί που κοιμάται και λένε ότι αυτό θα φέρει την αληθινή χαρά στην οικουμένη. Κάποιο άλλο θα σβήσει την αδικία από τη γη, κάποιο θα νικήσει τον θάνατο. Έρχεται ένα παιδί που χαιρετάει τον Τιλτίλ με το όνομά του και του λέει ότι ξέρει πώς τον λένε επειδή θα είναι ο αδελφός του και να πει στη μαμά ότι είναι έτοιμος. Ρωτάει αν θα είναι καλά στο σπίτι τους. Θα φέρει ως δώρα οστρακιά κοκίτη και ιλαρά και μετά... θα φύγει.

Μία δόνηση. Ο Χρόνος ετοιμάζεται ν' ανοίξει τις πόρτες. Ταραχή μεταξύ των παιδιών. Το Φως λέει στον Τιλτίλ και στη Μιτίλ να κρυφτούν, ότι δεν πρέπει να τους δει ο Χρόνος. Είναι η ώρα που πολλά παιδιά θα κατεβούν στη γη για να γεννηθούν. Ανοίγουν οι πόρτες. Άλλα αγέννητα θέλουν να φύγουν κρυφά και άλλα δεν θέλουν να γεννηθούν. Τα αγέννητα παιδιά αναχωρούν.

Η πόρτα κλείνει. Ο Χρόνος ξαφνικά βλέπει τον Τιττίλ και τη Μιτίλ. Ρωτάει ποιοι είναι και πώς μπήκαν εκεί και τους πλησιάζει με το δρεπάνι του. Το Φως φωνάζει στα παιδιά να μην απαντήσουν και τους λέει ότι πήρε το Γαλάζιο πουλί και πως πρέπει ο Τιττίλ να στρίψει το διαμάντι.

ΠΡΑΞΗ ΕΚΤΗ

ΕΙΚΟΝΑ ΕΝΔΕΚΑΤΗ

Ένας τοίχος με μια μικρή πόρτα.

Το Φως λέει στον Τιττίλ, ο οποίος δεν αναγνωρίζει το μέρος, ότι αυτό είναι το σπίτι των γονιών του. Οι γονείς κοιμούνται. Το Φως είναι γλωμό. Ο Τιττίλ ανησυχεί. Το Φως λέει ότι τελείωσε πια η αποστολή του και ότι τώρα θα φύγει. Και ότι θα έρθει η νεράιδα για να πάρει το Γαλάζιο πουλί. Ο Τιττίλ λέει πως δεν το έχει. Και ότι όλα όσα νόμιζε πως ήταν γαλάζια πουλιά χάθηκαν. Το Φως λέει πως τελικά μπορεί να μην υπάρχει Γαλάζιο Πουλί. Λέει επίσης στα πράγματα να αγκαλιάσουν τα παιδιά, γιατί ήρθε η ώρα του αποχωρισμού. Αποχαιρετισμοί. Μπαίνει και ο Σκύλος που κυνηγάει τη Γάτα. Τα παιδιά ζητούν από το Φως να μείνει, αλλά εκείνο λέει πως δεν μπορεί, γιατί θα επιστρέψει στη Χώρα της Σιωπής των πραγμάτων.

ΕΙΚΟΝΑ ΔΩΔΕΚΑΤΗ

ΤΟ ΞΥΠΝΗΜΑ

Το σκηνικό της πρώτης εικόνας, αλλά τώρα όλα φαίνονται πιο γελαστά, πιο φρέσκα. Τα παιδιά κοιμούνται στα κρεβατάκια τους. Όλα είναι στη θέση τους όπως ήταν πριν εμφανιστεί η νεράιδα.

Η Μαμά φωνάζει στα παιδιά να ξυπνήσουν. Ο Τιττίλ νομίζει ότι έλειψε έναν χρόνο, όπως είχε πει το Φως. Η μαμά του λέει ότι είδε όνειρο, ο Τιττίλ επιμένει. Η Μιτίλ συμπληρώνει αυτά που λέει ο Τιττίλ. Η μαμά φοβάται πως τα παιδιά είναι άρρωστα και πως θα τα χάσει, όπως τα άλλα. Φωνάζει τον μπαμπά. Η μαμά λέει πως τα παιδιά δεν ξέρουν τι λένε και ότι πρέπει να φωνάξουν κάποιον γιατρό. Μπαίνει μια γριούλα που μοιάζει με τη νεράιδα της πρώτης πράξης. Είναι η γειτόνισσα. Τα παιδιά την αποκαλούν Μπεριλίν (με το όνομα της νεράιδας), αλλά εκείνη δεν καταλαβαίνει. Λέει ότι το κοριτσάκι της δεν είναι ούτε καλά ούτε άσχημα και ότι θέλει το τρυγόνι του Τιττίλ. Η μαμά λέει στον Τιττίλ να το δώσει στο κοριτσάκι. Τα παιδιά βλέπουν πως το τρυγόνι είναι τώρα πολύ πιο γαλάζιο από πριν και ο Τιττίλ λέει ότι αυτό είναι το Γαλάζιο Πουλί: «Πήγαμε τόσο μακριά κι αυτό ήταν εδώ». Τα παιδιά τρέχουν στον σκύλο, τη γάτα, στο ψωμί κ.λ.π., αλλά όλα είναι όπως είναι στην πραγματικότητα. Ξαναμπαίνει η γειτόνισσα με το κοριτσάκι που κρατάει το γαλάζιο τρυγόνι και που τώρα έχει γίνει καλά, σαν να μην είχε

αρρωστήσει ποτέ. Τα παιδιά λένε ότι το κοριτσάκι μοιάζει πολύ με το Φως. Η γειτόνισσα λέει στην κόρη της να αγκαλιάσει τον Τιλτίλ για να του πει ευχαριστώ, αλλά ο Τιλτίλ σα να ντρέπεται. Έπειτα παίρνει το πουλί από τα χέρια της μικρής για να της δείξει πώς να το ταΐζει. Εκείνο ξεφεύγει και πετά μακριά. Το κοριτσάκι κλαίει. Ο Τιλτίλ πλησιάζει το κοινό και λέει πως αν το βρει κανείς να τους το δώσει για να γίνουν ευτυχισμένοι.

ΤΕΛΟΣ